

REGISTER P. NO. 156

श्री
जैनधर्म प्रसारी। सं. १५६०
उपजाति। इगण्डा

धार्यः प्रबोधो ह दि पुण्यदानं, शीलं सदांमीकरणीयमेव ।
तप्यं तसो भावनयैव कार्या, जिनेद्रपूजा गुहमक्तिरुद्धयः ॥

प्रगट कर्ता.

श्री जैनधर्म प्रसारक सभा,

भावनगर

अनुक्रमणिका

१	आत्मोपदेश.	२६५
२	प्रयोग.	२६८
३	पापस्थानक.	२७३
४	जैनमत समिक्षा संख्यावे विचार.	२७८
५	चर्यापत्र.	२८३
६	वर्तमान सभायार.	२८५

अभिवाद.

“अंगेवा वनेऽसुलर भिन्टीग्रेस” आ-

नथुभाई रतनचंद्र मारैक्तीयाए छायुं

वोर संवत २४२८ शाढे १८२५ सने १५०४

वार्षिक मूल्य ३।) पास्टेज चार आना।

ચોપાનિયું રખડતું મુકીને ઓશાતના કરવી નહો.
નવા વર્ષની જેટ.

ਪਵੰ ਤਿਥਿ ਦਿਨ ਵਿਚਾਰ ਉਪਰ ਰਤਨਸੋਖਰ ਰਾਜ ਨੇ
ਰਤਨਵਤੀ ਰਾਣੀਨੀ ਬਮਲਕਾਰੀ ਕੀਥਾ।

(संस्कृत भागधी, नव पवनुं लापांतर.)

આ પૂરા થતા વર્ષની બેટ આપવા માટે ઉપર જણાવેલ
સુમારે ૭૦૦ શ્લોકના પ્રમાણવાળો આનંદ સાથે ઉપહેરાત્મક
કથાનું ખાસ લાયાંતર કરાયીને છપાવવાની શરૂઆત કરી છે.
બેઠનો લાલ જે આહુકો પ્રથમથી લવાજમ મોકલે છે તેનેજ
આપવામાં આવે છે છતાં આ વર્ષ પૂર્વ થયા પછી પણ એક
આસ સુધી એટલે ચૈત્ર વદ ૦) સુધી જે આહુકનું લવાજમ અ-
મને મળશે તેમને બેટ મોકલવામાં આવશે. ત્યારે પછી લવાજમ
તો મોકલવું પડશે પરંતુ બેઠનો લાલ મળી શકશે નહીં. એ
ચ્યાકસ માનવું હવે પછી લાલ ઓવો કે નહીં તે આહુકોનો
જેવો વિચાર ! આ કથા એટલી અવી રસીક ને ઉપહેરાક છે કે
પાણથી ચાર આના અરદ્ધને અરીદ કરવીજ પડશે અને બી-
જાને ત્યાં મફત આવેલી જેછને ઘેદ થશે; સુશોને વધારે કહે-
વાની આવરશ્યકતા હોય નહીં. તંની.

નવાં વર્ષનાં પંચાંગ ચૈત્ર માસના અંક સાથે વેંચાશે જેથી
તિથિ પર્વ પાળવામાં અડયણ ન પડવા માટે આ નીચે જણાવેલી છે.
ચૈત્ર માસની વધવટ ને પર્વ.

विष्णु भास्तुम् विष्णुपृष्ठ ॥ १३॥

दिन २८ शक्यी शक.

शुद्ध ए नै क्षय.

શુહ દ્વારા ખુદ. એણી એસશે.

શુદ્ધ અખ. રોહિણી. શુદ્ધ ૧૫ ચુરા. ઓળિ સંપૂર્ણ ચૈત્રીપુનમ
વેચાણ ભંગાવનાર આટે તૈયાર છે. કિમત અરધે આનો.

સાધુ સાધ્વી ચોણ આવશ્યક સૂત્ર વિગરેની છપાવેલ પ્રતે
તૈયાર છે અપ હોય તેમણે લખવું.

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ

॥ હાહુરો ॥
 મનુ જન્મ પામી કરી, કરવા જ્ઞાન વિકાશ;
 નેહ યુક્ત ચિંતે કરી, વાગ્ચો જૈન પ્રકાશ.

પુસ્તક રૂપભૂષણ: શાકે ૧૮૨૫. સં. ૧૮૩૦ ઇંગ્લિશ. અંક ૧૨ મે.

ॐ નમઃ સ્વાદ્વાદિને.

આત્મોપદેશ.

(હૃષિગીત છંદ)

આગણીત જિવ ચેનિ વિષે, અગણીત વેળા અવતર્યો,
 અરથદ ન્યાયે ચતુર્બે ગતિ અન્નાનત આતમ તું દ્વાર્યો;
 પડિ નરકને નિગોદમાં, દુખદ્વારા તણ્ણા અતુભવ લખ્યા,
 રે ચેત ચેતન ! ચેત અવસર જાય છે અમુખભ વખ્યા. ૧
 પૂર્ખ તણ્ણા પુણ્યોદ્યે, મનુ જન્મ પુનરપિ પાંભિયે,
 જનીમ જયર ભદ્રાંધ થધ, વળિ પાપ પંકે જાભિયે;
 નિજ સ્વરૂપ ભૂતી મોહ ઝૂપે, શું નિમભન તું થધ રહ્યા,
 રે ચેત ચેતન ! ચેત અવસર જાય છે અમુખભ વખ્યા. ૨
 વાસર નિશી ઉરમાં ભરી, અતિ વિપ્યય વિપની વાસના,
 તનિ ધર્મ દેવ સમાન, કરતો નારિ કેરિ ઉપાસના;
 કુડ કપથથી ધન સંચવાનો, ધર્મ ઉલટો તેં અખ્યા,

૧ ચાર.

૨૬૬

શ્રી કૈનવર્મ પ્રકાશ.

રે ચેત ચેતન ! ચેત અવસર જય છે અમુલખ વલ્લા. ૩
 રે હાથમાં આવેલ તું, ચિંતામણિ મળ્ણિ હારમાં,
 નર જન્મ દુરલભ પામિને, ન ગણ્યાવ વાનર હારમાં;
 અગણે ન આનવ દેહ સુરતદ, એરિ ફરી મનડે ચલ્લા,
 રે ચેત ચેતન ! ચેત અવસર જય અમુલખ વલ્લા. ૪
 આતા પિતા સુત ભાવ ભગિની, ભાગિની નિજના ગણ્ણી,
 કપટાદિ સંને ભાઈ તેને, અન ધરી ભમતા વણ્ણી;
 પણું નહિ લહે એ પાપમાં, લવ ભાગ તજ મુચ્છા અહો,
 રે ચેત ચેતન ચેત ! અવચર જય છે અમુલખ વલ્લા. ૫
 છે સ્ત્રાર્થી સરવે સગાં, નથિ કોઈ તારે કામના,
 છે કામનો સદ્ગર્ભ એકજ, રાખ એની કામના;
 નિઃસાર આ સંસાર છે, શું મૂખ્યો ? મોહી રહ્લો,
 રે ચેત ચેતન ચેત ! અવસર જય છે અમુલખ વલ્લા. ૬
 નારી પરાબ્ન સ્થાન, બાંધવ સમજ બંધન રૂપ છે,
 વિષનો બધાં વિષમય અને સંસાર ભયકર રૂપ છે;
 અતિ મોહ મૂરખ તે પ્રતિ શું, અહનિશ રાખી રહ્લો,
 રે ચેત ચેતન ચેત ! અવસર જય છે અમુલખ વલ્લા; ૭
 અસ્થિર આતું અવય છે તવ વ્યર્થ તેહ નિતાનર ના,
 ભવ વારિધમાં નાવ નિજ, છ'તિ શરીતએ ઝૂઆવ ના;
 અટ ધાર, કર નહિ વાર, જે સદ્ગર્ભ ભગવંતે કહ્લો,
 રે ચેત ચેતન ચેત ! અવસર જય છે અમુલખ વલ્લા. ૮
 સુક ભમત ભિથ્યા ભાષરાનો, કાંઠ છે નહિ તાહેર,
 ધન ધામ અન્ય દ્વાર રેંશે, સર્વ જ્યાંતું તાં ધર્યું;
 છે આનિયો તું એકદો ને એકદો જાશે દહ્લા.^૩
 રે ચેત ચેતન ચેત ! અવસર જય છે અમુલખ વલ્લા. ૯
 છે કાચની કોહી સમાણી, કાય તહારી જાવરી,
 અખુચિંતની રૂપ દૂરિને જાશે મૃતકામાં ભળી;
 પરમાદમાં તેને ભરસે, નર રહે તુ ગઢગઢો,
 રે ચેત ચેતન ચેત ! અવસર જય છે અમુલખ વલ્લા. ૧૦

૧ સુદુ ખુદ્ધિવાળા. ૨ નિતાવલું-જવા દેશું. ૩ બાળ્યો.

અત્મપદેશ.

૨૬૭

ને આજ કરવાતું તતે તે, કાલપર નિરૂપારના,
રે કાલ આવી કાળ તુજને, જકડશે જણુંયા ચિના;
પરતોકમાં નિજ પાપની, શિક્ષા થશે રડરે રહ્યો,
રે ચેત ચેતન ચેત ! અવસર જય છે અમુલખ વહ્યા. ૧૧
તું તોડ તુખ્યા તાહરીને, જોડ મન જગદીશમાં,
કર કામ રૂપી કાળને ઝર કદન દેશ હઠીયમાં;
તું વિર્યવાન ભહાન રિદ, હત રિદ્ય થઈ ઐસી રહ્યા,
રે ચેત ચેતન ચેત ! અવસર જય છે અમુલખ વહ્યા. ૧૨
સમભાવને નિવ ભાવ, કર સદ્ગુરીની આરાધના,
આરાધના એ તાહરી છે કર્મ કરિ વિરાધના;
હુઃસાધ્ય મનને સાધિ, કર વશ પાંચ પૂરણુ દિદ્યો,
રે ચેત ચેતન ચેત ! અવસર જય છે અમુલખ વહ્યા. ૧૩
કર નાશ ચાર ક્ષયાને વસુ^૧ કર્મ કરિ કાશ તું,
સ્વ સ્વરૂપને તું ઘોળખી, નિજ વિર્યને પરકાશ તું;
આ સમયને નહિ સાધતો, પછિ રહિશ ભવ ભવ દુભિયો,
રે ચેત ચેતન ચેત ! અવસર જય છે અમુલખ વહ્યા. ૧૪
તન્મય બની પરમાત્મન પદમાં, વીસર દેહધ્યાસને,
અર્દેશ્વર અર્દેશ્વર ચાખિ અમૃત, વર પરમ શિવ વાસને;
અહિ સદ્ગુરતું શરણ્યા અમણુ લીખ ભવની ટાળની,
વરના અભય પદ વેગથી, વર રીખ ચુણુ વિરપાળની. ૧૫

દ્વદ્વારા.

સ્વાત્મા તાણું ચિત સુહિત છચ્છી, સ્થાદ્વાદ શૈકી ચુર પાસ પ્રીણી;
શ્રદ્ધા નિશ્ચિષ્ટે નિજ ધર્મ સેનો, આનંદ આચાસ મળે અલેવો. ૧૬

વિરપાળ હંસરાજ શાહ.

દ્વાંગધરા.

૧ આડ કર્મ.

પ્રવોધ.

(અચુંસંધાન પૃષ્ઠ ૨૫૫ થી.)

સંસ્કૃત કેળવણી: સંસ્કૃત કેળવણીની બહુજ જરૂર છે. આપણા ધર્મશાસ્ત્રો અને તે પરની રીકાઓ ધણી ખરી સંસ્કૃત અને માગધીમાંન છે. આ કેળવણી લાક્ષમાં બહુ એણી થઈ ગઈ છે. આવકો તો સંસ્કૃતનો જરા પણ અભ્યાસ કરતા નથી સંસ્કૃત કેળવણી માર્ગાપદેશિકા, મંહિરાંત પ્રેશિકાદાર લેવાય છે અથવા સંસ્કૃત વ્યાકરણદ્વારા લેવાય છે. પ્રથમ પદ્ધતિ પ્રમાણે ભણુનાર આપ્રુણુ રહે છે, પણ આવક વર્ગને યોડા વખતમાં આ રીતે ભણુનું સાઝે છે. પ્રાચીન પદ્ધતિમાં જ્ઞાનદદ્ધ થાય છે, પણ વખત વધારે જય છે. આવકોમાં આ કેળવણી તદ્વન નહિ એવી થઈ ગઈ છે! સાધુઓમાં પણ કાંય, ક્રાષ, ન્યાયમાં નિપુણ બહુ યોડા રત્નો મળી આવે છે. સંસ્કૃત ભણાનું બીજ કોઈ પણ ભાષા કરતાં ઉચ્ચ અને વિશ્વારવાળું છે. વચ્ચેના વખતમાં જો મુસલમાનોએ અનેક ભંડારોનો નાશ કર્યો ન હોત તો આજ તે ભાષાનું સાહિલ બહુજ સારો દેખાવ કરી શકત. છતાં પણ બન્ધુ કાળના પ્રભાવ પ્રમાણે જો રહી ગયું છે તે પણ સામાન્ય વ્યક્તિઓ માટે બહુ છે. આવી ઉત્તમ ભાષાનો અભ્યાસ તજી દેવામાં મુખ્ય ત્રણ કરણો છે. ભણુનારાઓમાં ઉત્સાહની ગેરહાનરી, ધનવાનોનું ભદ્ર કરવામાં પછીત પણ અને ભણુનારનારી ગેર હાનરી અથવા જો ભણુવનારા મળી શકે તો તેનાં સાધનોનો અભાવ. આ નાણે કારણોએ બહુ અસર કરી છે. અને તેથી સંસ્કૃત અભ્યાસ બહુ અટકો પડ્યો છે.

સંસ્કૃત અભ્યાસમાં અસારે એની ઘરાય રિથ્તિ થઈ પડી છે કે સાધુઓને આલણો પાસે અભ્યાસ કરવો પડે છે. જૈન શાસ્ત્રમાં એક નિયમ છે કે શુદ્ધનું બહુ માન કર્યા વગર જ્ઞાન પાપેત થતું નથી. પગારદાર શાસ્ત્રી રાખ્યી તેની પાસે ભણુનારમાં તેના તરર શુરણુદ્ધ રહેતી નથી; પણ તેને એક નોકર ધારવામાં આવે છે અને ભણુનારને પણ બહુધા પૈસા તરફની દાખિ હોય છે. આ કારણથી અભ્યાસમાં જોઈતો વંવારો થઈ શકતો નથી. આજ જગોએ જો આવક નિદ્રાનો હોય તો બહુ દેર પડે. તેઓ તાત્ત્વનથી જે મહેતત કરે તેનું પરિણામ સારંજ આવે. વળી પુસ્તકમાં શાખાર્થ ઉપરાંત ગંભીર રહસ્ય રહેલું હોય છે જેને સાંપ્રદાયિક જ્ઞાન (traditional knowledge) કહે છે, જે શુર પરંપરાએ ચાલ્યું આવે છે. આનું જ્ઞાન

પ્રથોધ.

૨૬૮

અન્ય કોમના ભાષાસ પાસેથી છિંચતું એ આકાશ કુસુમની છંદા જેવું છે. આગણૂ સંપ્રતાયિક ગુનનો લોપ થયો છે તેનો મોટા હેતુ આજ છે. આવડો અથવા સાહુઓ આ ગાન હળુ પણ ટકાઈ રહે એમ છે. આવડોને સારી સહાય મળે તો તેઓ આવા કામમાં પોતાની ખુદી હોરી રહે.

આવડોને અભ્યાસ કરવા માટે ખરચની નેગવાધ કરી આપવી જે-છે કે નેથી નેઓ અભ્યાસ તરફ એકાય ચિત્તથી ધ્યાન આપી રહે. તેટલા માટે જરૂરનું છે કે તેઓને પૈસા સંગ્રહમાં જરા પણ વિક્રેપ ફરજો ન જોઈએ; આટલા સારુ અભ્યાસ દરમ્યાન ‘સ્ટોકરશીપ’ તેઓને આપવી જોઈએ. વળી અભ્યાસ કર્યા પણ તેઓ પોતાનું ભરણું પોતણું સારી રીતે કરે તે સારુ તેમને નેગવાધ કરી આપવી જોઈએ. ગુનદિવ્ય દેવાનો આવડોને માટે પ્રતિઅંધ છે, તો તેઓને માટે નવું ડોડાડી તેમાંથી સારો પગાર આપી સાહુઓ અને આવડોના અભ્યાસ સારુ તેમને રોકવા જોઈએ.

સાહુઓને આવડ કરતાં સારી રીતે અભ્યાસ કરવાની નેગવાધ છે, કરણું કરતેઓને દ્રવ્યોપાર્દન વિગેરે હાડમારી નથી. તેઓ ધારે તો આ વિષયમાં બહુ કરી રહે. સાહુઓએ અભ્યાસ કરી એ પ્રકારની દરજ અગ્રવાની છે. એક પોતાના જે રીતે શિખે, તૈયાર કરવા અને ખીંચું આવડોને ઉપદેશ આપવો. ગિતાર્થ મહારાજનોની વિશાળવાણીથી ભવ્ય જીવાનાં અતઃકરણો આનંદિત થાય છે. સાહુઓએ પણ અકાર્ય પોતાનું સમજુ ઉપદેશ અપી સંસ્કૃત કલગ્રહનો પ્રચાર વધે તે માટે પ્રયાસ કરવો જોઈએ.

ચાહું સમય દેખારનો છે આપણી ચોમેર દેખારો થાય છે અને આપણી જૈતકોમ પણ અભ્યુદ્યના ચક ઉપર ચડી હોય એમ જણ્ણાય છે. હાલમાં શ્રી અનારસ શહેરમાં સુનિમદારાજ શ્રી ધર્મવિજયજીએ બહુ કષ્ટ વેણી એક સંસ્કૃત પદ્ધતાળા ઉંડાડી છે તેમાં સાહુઓ અને આવડો અભ્યાસ કરે છે. જૈતના આ બાળકો-સાહુ અને આવડો-જ્યારે ન્યાયમાં, સાહિત્યમાં, કૃત્યમાં, છાંદમાં, નાટકમાં વિદ્યાન થધ દેશમાં આવશે, રારે જૈતના ડંડા વાગશે; આ પાહ્યાણાથી આપણે અનેક શુભની આશા રાખીએ તો તેમાં અતિશયોગિત નથી. મહારાજ શ્રી ધર્મવિજયજીને તેમના સુલ્ય પ્રયાસ માટે અત્યંત ધ્યનવાદ ધટે છે, વળી હાલમાં ધર્મ ડેકાનું જૈન પાહ્યાણા અને કન્યાશાળાએ ઉંડે છે તેમાં ભણ્ણાવનારાશિક્ષાડો જોઈએ છીએ તે પણ આ

૨૭૦

શ્રી જૈનબેં પ્રકાશ.

પાઠથાળા પૂરી પાડશે. આતું અધું થશે પણ મોટી વાત રહી ગઈ. પેસા ! ગૃહસ્થો ! આત્મા ચિત્તરેલા સુંદર સ્વર્ણ પણી તમને ક્રેચળી ઉપર હાથ નાંખગાતું કલેવું પડશે ખરું. ખરેખર આ અધ્યત એવી ઉત્તમ છે અને તે ભાષ્યમાં સર્વ ભાષ્યાનો એક ભત એવો અનુકૂળ છે કે પૈસાની મદ્દ આપવા માટે જૈનોને કલેવું પડે એવી જરા વિચારવા નેંબું છે. આખાતાને મોશ્ય ઇંદુથી નવાળેશ કરી જોઈએ અને આપણી કોમે પણ બતાવી આપવું જોઈએ કે જૈનો પણ ડેણવણીની આખ્યતમાં સારી રીતે વિચાર ચલાવે છે. આ આતું સંસ્કૃત ડેણવણી માટે બહુજ ઉત્તમ છે અને તેને મદ્દ કરવી તે જૈનશાસનનો ઉત્તો પાયો ધસાતો-લુણો લાગતો અટકાવ. વામાં-અણોદ્ધાર કરવામાં મદ્દ આપવા નેંબું છે. આશા છે કે જૈનભાષ્યો આ ખાયત જલદીથી ઉપાડી લેશે.

સ્લીકેળવણી—ચાલુ સમયમાં આ સવાલ વધારે અગલતા ધરાવે છે. કાઢ પણ ડેમની સામાન્ય સિથિત તપાસની હોય તો ગૃહબ્યવહાર કેવા પ્રકારનો છે તે પ્રથમ તપાસવું જોઈએ, કારણ કે ગૃહબ્યવસ્થા ઉપરથી સામાન્ય ભત બાંધી શકાય છે. ગૃહબ્યવસ્થા તરફ નજર કરીએ તો જૈનકોમ અને સામાન્ય રીતે આપ્યી ડિંહુ ડોમ બહુ પણત પડતો દેખાવ કરે છે. અપવાદ દ્વારા દ્વારા આ સામાન્ય ચિત્તમાંથી બાદ ગણુત્તાના છે એમ કથવાળી જરર નથી. ધર સુઅતું સાધન હોય નોંધુએ તેને બદલે દુઃખતું સ્થાનક થઈ પડ્યું છે. ધરમાં કંકાસ દેખાય છે, સાસુ વહુ, દેરાણી જેણાણી અને નણુંદ લોજાઈ દેખીતી નકામી બાયતો પર છેદાઈ પડે છે, સંપ હેખાતો નથી, ધરની વરતુંચો અવ્યવસ્થિતપણે પડેવી હોય છે, અસ્વચ્છતા પણ બહુ નોગમાં આવે છે ! જ્યાં આવા દેખાવો સાધારણું થઈ પડ્યા હોય, તેવા ધરેને સુખના સાધન ભાગ્યેન કહી શકાય. આ નિયમ સર્વ સ્થાને લાયું પડતો નથી પણ ઉપર જણ્ણાયું તેમ અપવાદ યોગ હોય છે.

આવી ગૃહ બ્યવસ્થાનું કારણ શું હશે તે શોધી કાઢવું જોઈએ. જ્યાંથી ગૃહસ્થીને સંતોષ તથા સુખ બેનાની આશા લાંધી હક્કને દફનો શોકાનિ ભળી આવે તે બહુજ શાચનીય ગણ્ણાય. સંભારથી વૈરાગ્યવાનને આ સવાલ એવી અગલતા ધરાવનારો છે; પણ ગૃહસ્થ ધર્મસ્થ શ્રાવકોને આ સવાલ બહુ ધ્યાન આપવા યોગ્ય છે. વળી જીની વખત પસાર કરવાની રીત જોઈએ છીએ લારે તો ખરેખર જોદ થાય છે. નવરાશનો વખત તે-

પ્રથોદ્વા

૨૭૧

આ કુથળી કરવામાં, નિંબા કરવામાં અને ગાયા મારવામાં ગાળે છે. આ-પણો ગૃહ સંસ્કાર એવો વિચિત્ર થઈ ગયો છે કે હૃદિયાર કંવિ તેના પર લેખ લખો આપણુને હસાવે, પણ આપણું તો વણા વખતનું દરર કોડે પડી ગયું છે, તેથી મનમાં વિચાર આવતો નથો. ભવિષ્યની પ્રગતિ સુઅંશી થાય તે સારુ આ અગલના પ્રથમ સાંસારિક સવાલ પર ધ્યાન આપાની બહુજા જરૂર છે.

બહુ બહુ વિચાર કરવા પછી વિદ્વાનોએ સિદ્ધ કર્યું છે કે ગૃહ સંસ્કારમાં આપણી ને ચાલુ રિથ્યા એવી નથી. જોકણવણોની ગેરહાજરીને લીધેની ચયેલી છે. આ સવાલ ધણો અગસનો હોનાથી અત તે પર વિચાર કરવામાં આપશો. આજ ચોપાતીઓમાં દશ વર પરસ આ વિષય સારી રીતે ચર્ચાએ ગયો છે, પરંતુ તે પર પુનરવર્તન કરવાની જરૂર હોનાથી ડાઇક નવા રૂપમાં આ વિષય પર વિચાર કરીએ.

ગૃહસંસારના ઉપર દોરેલાં ચિત્ર ઉપરથી સર્વને વિહિત થયું હોય કે આપણી ગૃહરિથ્યા નેદાંએ તેવી નથી. અને તેથી તેમાં ફેરફાર થબો ને-છે. ગૃહકાર્યનાં સ્વી પ્રથમ છે, અને તેથી તેઓને સારા વિચાર તથા આચારવણી કરતી એ પ્રથમ કર્તવ્ય છે કેળવણીથી ભાષ્યક પોતાને માટે વિચાર કરતાં શરીએ છે, પોતાની જવાબદારી કરતી છે તેનો તેને ઘ્યાલ આવે છે, પોતાનું કામ શું છે તેની તેને સમજણું પડે છે, તે કામ ઓછે ખરચે અને યોડા વખતમાં કેવી રીતે કરતું તેની તેને સુજ પડે છે અને કાર્યમાં દ્રષ્ટા અને વિચાર રિણતા આવે છે. વિચારમાં આવો ફેરફાર થવાથી આચાર તુરતનું સુધરી જય છે અને તેને પરિણામે એક નવીન જાતમેજ સંસાર ચાલુ થાય છે. કેળવાયલી માતાનાં બાળકો નાનપણુભાઈ સંરક્ષારી થાય છે, અને છાકરાની કેળવણી હાલ છ વરસની ઉમ્મરે શરૂ થાય છે તેને બદલે ધોડીયાભાઈ શરૂ થાય છે. લાખુ વયનું અસંસ્કારી મન અહાયે પડ્યેના વિ-ચારો બહુ લરાથી ગ્રહણ કરે છે અને તેથી ભવિષ્યની પ્રગતના સુખનો આધાર બાળવયના સંસ્કારો ઉપર રહે છે. ભાર મુડીને એમ કંઈ રાક્ય કે કેળવાયલી સ્વીએના પુત્રો ભવિષ્યની અંદરીમાં બહુ સારું કાર્ય કરી શકે, આટલા ઉપરથી સ્વી કેળવણીની જરૂરીઆત પ્રલક્ષ જણાએ આવે છે.

સ્વી કેળવણીની બાબતમાં બીજુ ને બાબત ધ્યાન એચનારી છે તે એ છે કે આ પ્રકારની કેળવણી શાસ્ત્ર સમન્ત અને લોક જીમત છે કે

નહિ. જૈન શાસ્ત્રની સંભતી આ બાયતમાં પરિપૂર્ણ અંશે છે. શ્રીપાણ પત્ની ભયથુાસુંદરીએ રાજસભામાં ને વિદ્યાવિદ્યાસના ઇનો ભતાવ્યા છે. આદ્ધી, સુંદરી, ચંદ્રનાભાળા, દમ્યંતી, વિગેરે કેળવણીના પ્રતાપથી પ્રાપ્ત કરેલા સહયુદ્ધના ભંડારિય હોછ જૈનશાસ્ત્રમાં તેઓના ચરિત્રા અનુ. કરણીય છે અને આદ્ધી તો ૧૮ લીધીની ભાતા તરીકે પૂજન્ય છે, જ્ઞાપલ-હેવ પરમાત્માએ તેને તથા સુંદરી કે જૈન ખાસ ગણિત શિખ્યણું હતું તેને બહુ સારો અભ્યાસ કરાણિને જૈન શાસ્ત્રમાં સ્વી કેળવણીના તરફણું પોતાના વિચારો સ્પષ્ટ કર્યા છે, આથી હોછ પણ શાસ્ત્રાભ્યાસી સ્વી કેળવણી વિરદ્ધ થાય એ બનનાજેગ નથી. સામાન્ય વર્ગ પણ આ બાયતમાં હવે પૂરેપૂરી છુદ્ધિ વિચાર ભતાવે છે. અને જૈન ક્રોમાં ટેકાણે ટેકાણે કન્યાશાળાઓ સ્થાપન થયેલી નોંધએ છીએ. વળી છેલ્લી કાન્દ્રાન્સમાં આધાર આપવા લાયક સ્થાનોથી સ્વી કેળવણી સંખ્યામાં અતુડુણ વિચારો ભતાવવામાં આવ્યા છે. હુને તો હોછ પણ સવાલ વિચારવા જેવો રહેતો હોય નો તે સ્વી કેળવણી ડેવા પ્રકારની આપવી તેજ છે.

હાલમાં સ્વીચ્છાને-બાળાને કેટલાક વિષયો એવા શિખ્યવામાં આવે છે કે જે ભવિષ્યમાં તેને તહુન કામ વગરના થઈ પડે, આના પરિણામમાં ગૃહુકર્ષણમાં ભણ્ણેલી સ્વીચ્છા કુશળતા હેઠાડી શકતી નથી. સ્વીનું કાર્ય શું છે તે બાયતમાં એછાં ધ્યાન આપાયાને લીધે આ બાયતમાં ભૂલ થઈ હોય એમ લાગે છે. સ્વી અને પુરુષના ઝ્યોં તહુન જુદા પ્રકારના છે અને તેથી તેને માટે વાંચનમાળા પણ જુદા પ્રકારની નોંધે અને જ્યારે હુંકા વખતમાં અભ્યાસ પૂરો કરવો પડે છે લારે યોડા વખતમાં તો તેને એવા વિષયો શિખ્યવા નોંધએ કે નેથી તે ભર્યાં તરીકે, ભાતા તરીકે અને વૃદ્ધ તરીકે પેતાનું કાર્ય બહુ સારી રીતે બજાવી શકે. સ્વીચ્છાને ઉપયોગી વાંચન, લેખન, ગણિત, ભરત, ચુંથન, દ્વાણું પારખવાની વિદ્યા, પાકશાસ્ત્ર વિગેરે તરફ ધ્યાન આપવું નોંધાયે, આવા આવા અનેક સ્વીઉપયોગી વિષયો તરફ ઉપેક્ષા કરવામાં આવે છે. હાલમાં વિદ્ધાનોનું આ બાયતમાં ધ્યાન ઘેંચાયું છે. આપણી કન્યાશાળાનેમાં આ બાયતપર થોડ્ય ધ્યાન આપી શકાય. તેઓને ને ભરતકામ, અથવા જીક વિગેરેનું કામ શાળામાં શિખ્યવામાં આવે તો તેઓ પૈસાનો બચાવ કરવા ઉપરાંત કાંઈ પૈસા પ્રાપ્ત પણ કરી શકે. વળી લૂગાં શીવવાનો કસણ પણ સ્વીચ્છાને સારી રીતે શીખવી શકાય.

પ્રથોધ.

૨૭૩

આવી બાઅતોપર હવે ધ્યાન આપવાની જરૂર છે. કન્યાશાળાઓમાં સરકારે આવા વિષયો દાખલ કરવા માંડ્યા છે. આ તરફ દોક શહેરના આગેવાનોનું ધ્યાન એંચાવાની જરૂર છે.

• સ્વીએને શિક્ષિકશ ડેળવણી આપવી કે નહિ એ ચર્ચાનો સનાતન છે. આ બાઅત ઉપર વિચાર ચલાવવા આપણી કોમ હજુ તૈયાર નથી. હાલ તુરત સ્વી ઉપયોગી વિષયો શીખવવાની આસ જરૂર છે. હાલમાં બાળને તેર ચૈદ વરસે પરણવવાનો લોકોનો વિચાર હોવાથી તે વખતમાં ડેટલું ગુન આપી શકાય તેનો વિચાર ચલાવી ડેળવણી આપવી જરૂરની છે. લોકો તેવી ડેળવણીનો બહુ લાભ હેઠે. સ્વી ડેળવણીઉપર પૂરતું ધ્યાન આપવાનો આપણી લભિષ્યની પ્રન્ન સુધરશે, નેથી તે બાઅતમાં સત્ત્વર હૃપાયો લેવાની બહુ જરૂર છે.

સ્વી ડેળવણીની ચાલુ પદ્ધતિએ જેઠાં તેવો જવાબ આપ્યો નથી એમ જ્યારે જવાય છે લારે સ્વી ડેળવણી ડેવી જેઠાં તેપર વિચાર કરીએ. પ્રાથમિક ડેળવણી માટે એક ચોજના વિચારના જેવી છે. ચાલુ રિવાજને માન આપીને સ્વીએની ડેળવણી તેર વરસમાં પૂરી કરી શકાય એવું ધીરજ રાજ્યું હોય તો ધણા માણસો આ બાઅતમાં સપ્ક્ષ થાય. વળી આ યોગ વખત દરમ્યાન સ્વીને ઉપયોગી બાઅતોનું સામાન્ય ગુન પણ તેને મળતું જેઠાં નીચેની ચોજનાથી આ હેતુ કંઈક પાર પહોશે. અગર ને કે આ ચોજના સુચનાઓ છે, પણ કંઈક લીટી પર કામ કર્યું તે તેમાંથી તુરત માલુમ પડશે.

છોડીએને સાત વરસતી ઉમ્મરે નિશાળે સુકલી. નિશાળનો વખત ન્રષથી ચાર કલાકનોં રાખવો. આ વખત મધ્યાન્હ ૧૨ થી ૩-૪ સુધીનો રાખવો. આનો વખત રાખવાથી બાળ પોતાની માને ધરતા કામમાં પણ મહદ્દુંકરી શકે. નિશાળમાં પ્રાથમિક અભ્યાસ પાંચ વરસમાં પૂરો કરાવવો. આ દરમ્યાન તેને શુદ્ધરાતી તથા શાસ્ત્રી સારી રીતે વાંચતાં શિખવવું, સાચે ધરનું નામું રાખી શકે તેવી ગણ્યિતની ડેળવણી આપવી. આ ઉપરાંત ભરવાનું, શીવ-વાનું, અને લગડાનું માપ લેવાનું, દાઢુ પારખવાનું અને રસોઈ કરવાનું શીખવવું તથા બાળકને ઉછેરવાનું અને સામાન્ય ઔષધશાન વિગેરે ગૃહ ઉપયોગી સર્વ બાઅતો શીખવવી. સર્વથી વધારે અગાસતો વિષય ધાર્મિક ડેળવણીનો છે. પહેંચાં વરસમાં દરરોજ એક કલાક નીતિના વિષયપર છો-

૨૭૪

શ્રી કૈનથામે પ્રકાશ

દીઓ સમજ શકે તેવી વાતાઓ કહેણી અને એવાવની ખીજે વરમે ની. તિની કહેવતોપર વ્યાખ્યાન આવિ વાંચીને દદ હસાવનાં. ત્રીજે વરમે સતી. એનાં ચરિતો કહેવાં અને સાથે પ્રતિક્રમણ અર્થે સહિત થર કરાવ્ના. આવી રીતે પાંચ વરસતી આખરે અભ્યાસી બાળા નીતિના તરોથી સંપૂર્ણ ઘનભી લેધાયે. અને પાંચપ્રતિક્રમણ વિગેરે આવસ્યકતું અર્થે સહિત ગ્રાન થતું લેધાયો. પાંચ વરસમાં આઠથો અભ્યાસ બહુ નહિ થઈ પડે; ક્ષયાશાળામાં શી લેવી નહિ અને પ્રભગોપાત મનામના મેળાવડા, સ્કોલરથીપ વિગેરે દારા સારી રીતે અભ્યાસ કરનાર બાળાઓને ઉત્તેજન આપતું.

સંગીત પાયાપર આપાયેલી ડેળવણી કદી પણ નિષ્ટળ જરી નથી. કિપરના વિચારો સુયતાશે છે એથુ તે અની શકે તેવા છે. તેમાં પૈસફારોની મહદ્દી જરૂર છે પણ સ્વી ડેળવણીયી આપો સંસાર સુધરી જરો. આવી રીતે ડેળવાયલી સ્વી પત્ની, માતા, અને વડીલ તરીકે નામ કાઢશે અને વાખત ક્રમ ગાળનો તે તેને બાદુ સહેલો સનાત થઈ પડશે. ‘ચાર ચુંઝા બેગા થવાથી ધર ભાંગવાને બદ્દે ગ્રાનગોટિ કરશે’ અને ગૃહ વ્યવસ્થામાં પુરુષને ધ્યાન આપવાની જરૂર પડશે નહિ. દાવતો આ સુધી સ્વમ છે પણ કદાચ ચીર પ્રવર્તતી ઉંઘમાંથી મારા બંધુઓ જગ્યાત થઈ જય તો સરમ પણ સાચું થઈ જય. ડોધપણ યોજના અમલમાં આવે નહિ તે દરમ્યાન ચાલુ પ્રકૃતિ પ્રમાણે પણ સ્વીને ડેળવણી દરેક માણાએ આપની અને ધરે પોતે તસ્તી લઈ નીતિના મૂળ તવો તેના મનપર હસાવવા. અને ગુજરાતી ભાષામાં સ્વી ઉપયોગી ધણ્ણા ડામ અથે છે તે તેને સમજનવના.

ધાર્મિક ડેળવણી: આખા વિષયનું મધ્યબિંદુ આ હાન છે. સર્વ પ્રકારની ડેળવણી આપવામાં ધાર્મિકજ્ઞવન ઉત્ત થાય; મનુષ્યોના આચાર-વર્તન હૃદ્યતર થાય; ધાર્મિક વૃત્તિઓ સ્પષ્ટ રીતે દીગંતમાં દેખાય એન હેતુ છે. અને એ હેતુ વગરની ડેળવણી ડેવળ ઉદ્દર ફેલણ નિમિત્તજ થાય છે. ધાર્મિક ડેળવણીની આવસ્યકતા સંસ્કૃત ડેળવણીપર લખનાં બતાવી છે તેથી અહો વધારે લખવાની જરૂર નથો. આ વખતમાં આખાયતપર ધ્યાન મંદ થતું જય છે, એ લોકોની હીનપુષ્યતા અને આગમી અધોગતિ સ્વચ્છને છે. આ બાખતમાં સ્વાર્થનો લાગ કરી પરમાર્થ ને ઉચ્ચા પ્રકારનો સ્વાર્થજ છે તે અહણું કરવાની આવસ્યકતા છે.

ધાર્મિક ડેળવણીમાં દાવમાં પ્રાથમિક ડેળવણી તરીકે પાંચ પ્રતિક્રમણ મુખ પાડે કરાવવામાં આવે છે. આની સાયેજ ને અર્થતું ગ્રાન ફરતાણ

પ્રથોદ્વ.

૨૭૫

તો-ધારેલો ડેતુ પાર પડે ધાર્મિક ડેળવણીની શરૂઆત સમન્યા વગર ભાત્ર જોખતાથી થની ન નેઈએ. આ વિષયપર ધ્યાન બેંચાવાની જરૂર છે. કેળવણી આપતી વષ્ટે ધર્મના ભૂજા તરણો સાથ ઇપમાં, મિષ્ટ લાગે તેવી રીતે બાળકને સમજાવવાં, વચ્ચે કથાગો પણ કહેણી અને તેમ હૃદીને તેનામાં રહેલી ધાર્મિકર્તિ જગૃત કરવી. મોટી ઉમરના અભ્યાસને પ્રથમથી અર્થ સહિતજ અભ્યાસ કરવો. ધાર્મિક જીવન ઉંચુ કરવા માટે સમજણુની પૂરે પૂરી જરૂર છે. ધાર્મિક અભ્યાસ સાથે આનંદ થાય અને તેને અનુસાર રૂતિઓ થાય એવો સરાતભક અભ્યાસ કરી નાંખવો. આ સર્વ ડાણુ કરે એ અતિ ગંભીર જગ્યા છે.

આવસ્યક સમન્યા પછી પ્રકરણો જીએ વિચાર. નવ તત્ત્વ દિક શીખના અને છેવટે કર્મશાંખ નેત્રી ગૂઠ રીખોસોશીના થયો ગુરુ યોગે વાંચવા. આ કામ સરસ છે પણ તે બાયતમાં યોગ્ય લાઈન દોરવાની જરૂર છે. આગળ અભ્યાસ કરવો કરવો તે પાત્રની શોધક યુદ્ધને તીવ્રતા ઉપર આધાર રખે છે.

જૈનશાસ્ત્રના વિષયોના ચાર વિભાગ પાડવામાં થાયા છે. ચરિત્રાતુ યોગ (mythology) ચરણુકરણાતુયોગ (ritual) દ્રવ્યાતુયોગ (philosophy) અને ગણ્યિતાતુયોગ (mathematics) આ ચારે અનુયોગનો અભ્યાસ કર્યા છે એટલે કે ત્રણ અનુયોગનો અભ્યાસ બહુ મંદ છે. ભાત્ર ચરિત્રાતુયોગ સંખ્યાતી ગુણ ઘણુને હોય છે પૂર્વાચાર્યોએ જ્યારે નેચું કે દ્રવ્યાતુયોગનો અભ્યાસ બહુ મંદ પણ નથી છે લારે તેઓએ સુંભ્ય નિયમો સાથે કથાએ નેટી દીધી. કથાથી એ પ્રકારનો લાભ થાય છે; એક તો મન આનંદ પાંચે છે અને મહેનત પડતી નથી. આ બાયત સહેલી છે તેથી આ જમાનામાં બાધાંતર ઇપે બહુ અંધો છપાયા છે. આ બાયતમાં ઇરીઆદ કરવા નેત્રું કાંઈ રહેતું નથી.

ચરણુકરણાતુયોગના અભ્યાસમાં કિયાનો સમાવેશ થાય છે. આ બાયતના અભ્યાસી એઓ છે. સોળ સંસ્કાર જૈનનિધિ પ્રમાણે થતા નથી અને લગત પણ થાણણુ રિધિથી થાય છે. આ બાયતમાં જૈન કોન્પરન્સના દરાવને અનુસરવાની આપણી ઝરણ છે. બોલકોને આ વિધિ શરીખાની તૌધાર કરવાની જરૂર છે. વળી પ્રતિજ્ઞા વિગેર વિધના જણુનારા પણ એઓ છે તે વધારવાની જરૂર છે.

દ્રવ્યાતુયોગના અભ્યાસમાં ૪૫ આગમો પૈકી કેટલાક આગમો અને

૨૭૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

થીલ અધ્યાત્મ તથા ઉપદેશના અને પુરુષ્યના સ્વરૂપવાળા અંધો વિગેરનો સમાવેશ થાય છે. આ બાધતનો અભ્યાસ બહુ પણ સ્થિતિમાંછે. સાધુ-ઓમાં આગમનું ગુણ ધરાવનારા બહુ ઓછા છે. અન્ય શાસ્ત્રોનો અભ્યાસ આવડાનમાંથી ઓછો થતો જાય છે, અને હજુ સુખીમાં વધતો હોય એવું એક પણ સંગીન ચિનહે દેખાતું નથી. ઉપરોગી અંધો છાપીતે મૂળ રૂપે બાધાર પાડવાની જરૂર છે. ગુરોદ્ધારના વિપ્ય પર ખાસ લખ લખવાની આવસ્યકતા છે.

ગણિતાતુંયોનો અભ્યાસ તો તદ્વાન દેખાતો નથી. અલારે અખિત સંખ્યાંથી ધણ્ણા સવાલો અંધારામાંજ રહેલા જણ્યા છે. આ સર્વ જાનતો પર સારી રીતે વિચાર કરવો જેઠાંએ.

ઉપરની હકીકત ધ્યાનમાં રાખી જીવનનો હેતુ ઉચ્ચતર કરવા માટે, મનની વિશુદ્ધિ માટે અને મનુષ્ય જીંદગી મળી છે તેને સફળ કરવા માટે ડેલનથી લેવાની જરૂર છે. મુળ વિપ્ય ઉપર આતીએ તો ગુણ ગુણું પ્રગટ કરવાની જરૂર છે. આ પ્રમાણે ધાર્યાઃ પ્રવોધો હૃદિ. એટલું વાક્ય સાર્થક કરતું એવી નાનું પ્રાથ્યના છે.

મૈનિકિક.

પાપસ્થાનક.

દરેક જૈનઅંધુઓને માટે જે આવસ્યક કિયા જતાવવામાં આવી છે તેમાં સવારે ને સાંજે અદાર પાપસ્થાનક આગોવવામાં આવે છે. બહેંગે ભાગે દરેક શ્રાવક કે શ્રાવિક એ વખતે અદાર પાપસ્થાનકોના નામ માત્ર ભણ્ણી જાય છે; પરંતુ તે તે પાપ આખા દ્વિસમાં એક વખત કે વધારે વખત પોતાને લાગ્યા છે કે નહીં તેનો બીબુકુલ વિચાર પણ કરતા નથી. એટલુંંજ નહીં પણ પ્રતિક્રમણ ભણ્ણાવનાર કે અન્ય જે કોઈ એ અદાર પાપ-સ્થાનકોના નામો જોવી જાય છે તે ધ્યાનપૂર્વક સાંભળવાની પણ તરફી કેટલાક તો લેતા નથી. માત્ર છેરટે તે પાપ સ્થાનકોમાંથી જે કોઈ સેવ્યાં હોય, સેવરાયાં હોય, સેવતાં પ્રયે અનુમોદાં હોય તેનો મિચ્છ.મી દુક્કં આપે છે. કેટલાકોક તો આ વાક્ય રચના પણ શન્ય ચિંતે જોવી જાય છે અને કેટલાક તેથી પોતાને લાગેજાં પારોને વિનાશ થયાનું માને છે આ તેઓનું

પાપસ્થાનક.

૨૭૭

માત્રાં વિચાર કરતાં પ્રમાણુભૂત લાગતું નથી. પણ યોગવડે બાંધેલા પાપ જોતો વિનાશ કરવા માટે વહે યોગેની જરૂર છે, તો આમાં તો માત્ર વચ્ચન યોગ એકદો અને તે પણ અસ્તાવ્યસ્ત પ્રવર્તે છે તો તેથી આખા દ્વિસમાં બાંધેલા પાપકર્મનો ક્ષય શી રીતે થાય.

અદ્યાર પાપસ્થાનકોનો ક્ષય કરવા માટે પ્રથમતો તે પાપોને એળાં ખવા જોઈએ, સમજવા જોઈએ, પછી તે પાપો આખા દ્વિસમાં પોતાને લાગ્યા છે કે નહોં તેનો વિચાર કરવા જોઈએ. વિચાર કરતાં જે પાપો લાગ્યા હોય તે તે પાપો સંખ્યાંધી લાગ્યાના પ્રમાણુમાં શુદ્ધ અંતઃકરણથી પદ્ધતાપ કરવા પૂર્વક તેનો ભિન્નામી દુક્કડ આપવો જોઈએ. આમ કરવાથી કેટલેક અંશો (પર્વિશે નહીં) તે પાપોથી છુટકારો થવાનો સંભવ છે.

આ કિયા શાસ્વદારે પ્રતિકલણ કરનાર માટેજ અતાવી છે એમ નથી; પણ પ્રતિકલણ ન બની શકે રેમ હોય તો તે શિવાય પણ આ પાપો સંખ્યાંધી વિચારણા કરીને પદ્ધતાપ કરવા પૂર્વક તેનો ભિન્ના દુક્કડનો દરરોજ દરેક આવકે આપવોન જોઈએ. આ કંઈ કેઠ કરવાની નથી કે વેન દનો વારે ચુકવાનો નથી; આતો મહામોદ્ય તુકશાનમાંથી અચ્યવાનો ધર્ણો સહેલો ને સરસો ઉપાય છે. જે એ પ્રમાણે કરવામાં ન આવે તો તેવી રીતે લાગેલાં પાપો આગામી ભવે ભોગવાં પડે છે લારે બહુ સુસ્કેલ થાય છે.

ભિન્નાદુક્કડ દેવાથી સર્વકોણે તે તે પાપોથી છુટકારો થતો નથી એમ ઉપર સચ્યવ્યું છે તેતું કારણું એ છે કે જેવા પ્રમાણુમાં પાપ લાગેલ હોય તેચેલા પ્રમાણુમાં તેતું નિવારણ થયું જોઈએ, તોજ તે તે પાપોથી છુયા થાયા. દિશાંત તરીકે વિચારો કે-તીવ્ર ભાદા અધ્યવસાયથો કોઈ જીવની વિરાધના કરી હોય, અથવા કોઈ ભાયસ પ્રાણું સદેહમાં આવી પડે એવા પ્રકારની જોગી સાક્ષી પૂરી હોય અથવા કોઈ કૃપણું ભાણુસની પ્રાણુથી પણ વધારે બહાલી લક્ષ્યાત્મિનું દરણ કર્યે હોય કે કોઈ સુશિલા સ્ત્રીનું બળાતકને શિવળભંગ કરેલ હોય તેવા પાપનો માત્ર ભિન્નાદુક્કડ દેવાથી નિરાસ ન થાય. તેને માટે તો ગીતાર્થ ચુંચ પાસે જઈ, પોતાનું પાપ પ્રગટ કરી બતાની, શુદ્ધ અંતઃકરણથી તેતું પ્રાયશ્વિત ભાગવું જોઈએ અને શુરૂમહારાજ ને પ્રાયશ્વિત આપે તે તેજ પ્રમાણે કરવું જોઈએ. આમ કરવાથી તેવા પાપથી છુટકાપણું થાય છે. તેમાં પણ કેટલીક વખત પાપ

૨૬૮

શ્રી જૈનવર્મ પ્રકાશો.

કરતી વખત તીવ્ર અધ્યવસાયના કારણુંથી નિકાચીના બંધ પડીજ ગેયો હોય તો તે ભોગવેજ છુટે છે.

આઠલા ઉપરથી દરેક જૈનવર્મનુંએ વિચારવાનું એ છે કે-પ્રથમ તો ડાઢ પણ પાપકર્મ તીવ્યપણે કરવું નહીં. છતાં થઈ જય તો પણ તેને માટે જેવા યોગ્ય હોય તેવા ઉપાય તરતન્ન કેવા. આ સંસારમાં મોહયુસ્ત થાયેલ પ્રાણી અસાન દશાની પ્રયત્નતાથી કેદ્યો ડાઢ વ્યાધિ આવ્યો હોય તો તેને કાઢવા માટે પ્રયાસ કરે છે તેટબો લાગેકાં પાપને કાઢવા માટે પ્રયાસ કરતો નથી. તે ખૂબ વિચારતો નથી કે આવેલ વ્યાધિ તો પૂર્વે બાંધેલ પાપનું પરિષ્ણામ છે. તેથી તેમાં તો ભોગવા વડે છુટી જવુંન યોગ્ય છે. ડેમકે જે ઓછું ભોગવાશે તો વળી રહીતે ભોગવાનું પડશે. અને રિથ્યાલિ પૂરી થયે તેનો નિરહ થવામાં તે ઔપધની અપેક્ષા ધરાવતાર નથી. વગર ઔપધે પણ તે દૂર થઈ જશે. અને તીવ્યપણે વેહવાનું કર્મ હશે તો અમે તેટલા ઔપધ ઉપયરોથી પણ તે જશે નહીં. તો તેને માટે ફોગટનો પ્રયાસ કરવાનું છેઠી દ્ધ નવાં લાગતાં પાપેઃ ડેમ ઓછાં લાગે અને લાગેકાં પાપેઃ ડેમ નાથ પાપે તેને માટેજ વ્યાધિના પ્રતિકાર માટેના પ્રયાસ કરતાં અતિ ધંદો પ્રયાસ કરતો જોઈએ કે જેથી આગામી જાવે તેના પરિષ્ણામ તરફિક તેવા અસલ વ્યાધિ વિગેર ભોગવાનાં ન પડે.

આ પાપસ્થાનકોની દુંડી દુંડી સમજુટી આપવાની આવસ્યકતા જણાય છે તે હવે પછી આપણું કે જેથી ભવલીર પ્રાણીઓને તેનાથી દૂર રહેવાનું સંવળ થાય.

જૈનમત સમિક્ષા સંબંધી વિચાર.

(તે સંખ્યી ભાવનગરના શ્રી સંઘે કરેલી અરજી)

પંલથ અર્થસમાજના ઉપરેશક શાંસુદ્ધતર્ણમાં તરફથી બહાર પાડવામાં આવેલી જૈનમત સમિક્ષા નામની અલાંંત નિર્ણય ખુફ્ના સંખ્યામાં અનેના શ્રી સંધ તરફથી એક અરજી શ્રી પંજાનના મે. લેન્ડેનન્ટ ગવર્નર્સ સાહેબ તરફ મોકલવામાં આવી છે તે નીચે પ્રમાણે;—

जैनमत समिक्षा संबंधी नियार.

२७८

To,

**HIS HONOUR SIR CHARLES MONTGOMERY
RIVAZ, K. C. S. I.,**

LIEUTENANT-GOVERNOR OF THE PANJAB
AND ITS DEPENDENCIES.

**THE HUMBLE PETITION OF THE JAINS
OF BHAVNACAR.**

Most Respectfully Showeth—

1. That a book entitled "*Jain Mata Shamiksha*," has created and promoted strong feelings of hatred and animosity among the Jains throughout India and Your Honour's humble petitioners of this place in particular.

2. That extracts from the said book were read before a meeting of Shri Sangha of this place and it was unanimously resolved that the book is calculated to excite deep hatred against the propounders of Jainism, its saints, devotees each and all.

3. That the Jains always welcome fair criticism of the truth of the doctrines embodied and propounded in their sacred books, but the book in question purports to be written with deliberately malignant intention of disreputing Jainism and its sacred books and to censure Munis (Jain ascetics) for the things and practices which they never do and which they are nowhere enjoined to do.

4. That the Jains are a quiet and loyal subject of His Majesty the King and are known for their kind treatment and brotherly feeling towards all without any distinction of caste or creed; and that this

२८०

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

book is intended to sow broadcast the seeds of animosity between the members of the Jain Community on one hand and the Hindus in general and Arya Samajists in particular on the other.

5. That Your Honour's petitioners view with deep regret and sorrow that this book is not to be the only one of its kind but is to be succeeded by three other volumes of a similar nature and the publication of this fact in the preface of the book in question which clearly brings home malignity to the writer makes it incumbent on Your Honour's petitioners to have recourse to Your Honour the more necessary.

6. Herewith we submit in a separate paper translation of select passages from the book called 'Jain Mata Samiksha' along with the proceedings of the Jain Meeting held in this connection.

7. In conclusion Your humble petitioners, being of opinion that it would only tend to accentuate the already excited feelings of their community, and that it might even lead to a breach of peace, they appeal to Your Honour's protection for the authority required under section 196 of Act V of 1898 for prosecuting the offenders under sections 153 A and 292 of the Indian Penal Code as amended by Act IV of 1898.

With due Respect & humble Submission,

We are,

Your Honour's humble Petitioners

Jains of Bhavnagar.

जैनमत सभिक्षा संबंधी विचार.

२८१

महेरभान सरचाहर्सी मैनट गोमेरी दीवेझ.

डॉ. श्री. एस. आर्थ.

पंजाबना लेट्रेनिंग गवर्नर,

अति मानवंता साहेण—

(१) भावनगरना जैनो धर्मी नम्रतापूर्वक अरज करे छे के जैनमत सभिक्षा नामी चौपटीया दिहुस्तानता जैनामां तथा मुख्यते कीरे अनेना आपना नम्र अरजहारोमां तिरस्कार अने हुस्तनाहनी सोम लागयुछो उत्पन थध छे अने जल्लाइ छे.

(२) मन्दुर चौपटीमामां इकरओ अनेना श्रीसंघनी समझ वांचवामां आन्या अने सर्वानुभते हात थयो के सहु चौपटी जैनधर्म, जैन साधुओ अने सर्व जैन भक्तोनी निरुद्ध अति तिरस्कार उत्पन करे तेवी छे.

(३) जैनो दोशां तेओना पवित्र पुस्तकोनी आहरजल्लावेदा तथा समन्वयेवा मतोनी सखता संबंधी व्याज्ञानी दीक्षने मान आणे छे, परंतु मन्दुर चौपटी नायी नेहनिक्क जैनधर्म अने तेना पवित्र पुस्तकोने अपमान आपवाना हेतुयी तथा जैन मुनियो ने खासत की करता नवी तथा जैकरवतुं डेहु डेकालु तेओने इरमान थयेलुं नवी तेवी खासते माणे तेमने निंद्वाना देहु भरेला हेतुयीक लाखाई हेय तेम नज्जुय छे.

(४) जैनो खिरिश शहेनशाहती शान्त अने वक्षावर प्रल छे अने जातुं के धर्मनो कंधपशु तक्षानत साज्जा शियाय सर्व धति तेओ भावाथी तथा अतुभावी वर्ते छे. आ चौपटीनो हेतु एक भाग्नुओ जैनो अने खील भाग्नुओ दिहुओ तेमां पशु खास कीरे आर्य सभाहरोनी वच्ये हुस्तनाहना था रोपवानो छे.

(५) आपना नम्र अरजहारो अति अद्वेषोस ने दीवभीरी साये जल्लावे छे के आपी जातनी शेक्क चौपटी बहार पडी छे एटलुंज नहि पशु हजु तेवी जातना खीन पशु लेल्युमो बदार पहवाना छे ते खासत मन्दुर चौपटीनी प्रस्तावनामां दर्शावेली छे तेथा लभनारनी देष्युद्धि रूप-इपणे जल्लाइ आवे छे; आ उपरथो आपना अरजहारोने आपनी पासे आववानी खावरयकता जल्लाई छे.

(६) आ संबंधमां भरयेली जैन भीठींगमां आवेलुं प्रेरीहींग तथा जैनमत सभिक्षानी चौपटीमावी इकरओनी तरजुमो आ अरु साये रङ्गु कीरीचे धीये.

૨૮૨

શ્રી જૈનરહેર્મ પ્રકાશ.

(૭) આથી ભાવ અમારી ઉક્તરાયેલી લાગણી વધારે પ્રદિપ થાય તથા સલાહશાનિતો ભાગ પણ થાય તેમ ધારવાથી છેવટે અમો ૧૮૫૦ ના એકટ ચોથાના સુધારા મુખ્ય ધર્મનીયન પેનલડેડના સેક્શન ૧૫૩ અને ૨૬૨ ની રૂપો યુદ્ધો કરનાર ઉપર કામ ચલાવવાને માટે ૧૮૮૮ ના પાંચમા એકટના ૧૬૬ મા સેક્શનની રૂપો જરૂર પડતા રહ્યું માટે અરજ કરીએ છીએ.

અમે છીએ

આપના નમ્ર અરજદારો.

ભાવનગરના જૈનો.

સફરદુ અરજની સાથે અને થયેલી શ્રી સંઘતા મીઠીગલું ગ્રોસિંગ તથા કેનેન્સટ સર્ભિક્ષાની યુક્તમાંથી કેટલાક ઇકરાઓનું દુઃખીશ કરીતે તે ટાંકવામાં આવેલ છે. સફરદુ અરજની પહોંચ આવી ગઈ છે. શિવાય યુક્તા-મો મળવો બાકીનાં છે.

આ યુક્તના સંખ્યમાં શું ઉપાયો લેતા યોગ્ય છે તે સંખ્યની પુષ્ટ પિચારણું કરીનેન એગ નિર્ણય કરવામાં આવેલો હતો કે— ‘એના કર્તાને ન્યાય ઝાર્ટેમાં વસડવો અને તેણે કરેલા અપદૂલ માટે તેને યોગ્ય શિક્ષા અપાવાતી.’ આવા નિર્ણયને અનુસરીતે સુંખુ, અમદાવાદ, સુરત, કલકત્તા, અગ્રમેર, દીલહી, પંજાબ વિગેરે અનેક રાનક્ષયી પંજાબ ગરન્નરેન્ટ તરફ અરજાઓ મોકદ્વારામાં આવેલી છે. તે અરજને ખરિણમે ઝાર્ટેમાં તેનાપર કેસ ચલાવવામાં આવશે તો તે વખતે તેનો કર્તા જે પોતે છપાવેલ હુક્કે કરત કેનેનશાચ્ચાધારે પરાપર છે એમ કહેવા હુંગર દિંમત કરશે તો તેને તોઢવા માટે તેના બતાવેલાન આધારેણી તેનું કહેવું અસલ હરાની શાંકણે અને તેને માટે જૈન વિદ્ધાન સુનિ મહારાજાઓ તૈયાર પણ છે પરંતુ ડાલિમાં “નૈન્દેત” પત્રમાં એવો વિચાર આપવામાં આવ્યો છે કે—‘કેનેન્સટ સર્ભિક્ષાના કર્તાને પરાપ્ત કરવાનું કામ સુનિરાજેનેજ કરવું વટે છે. તેને માટે આવી અર્થાત પદ્ધતિ અદશુ કરવાની જરૂર નથો.’ આમ કહેવા સાથે પાછલા આધારે બતાવવામાં આવ્યા છે. પરંતુ તે લખાણ કરનાર બેખ્ર જરા દ્યાન આપવાના જરૂર છે કે—જે શાશ્વત યુક્તિથી કેનેન્સટનું અંડન કરતા હોય તેની સામે તો સુનિરાજેણે થશું યોગ્ય છે અને થના તૈયાર પણ છે પરંતુ જે ભાવ દૈપ્યસુદ્ધિથી નંદા કરે, ગાળો આપે કે અચ્છીલ વાદ્ય રૂચનાથી પોતાનુ હર્જનપણું જણાવે તેનો સામે સુનિ મહારાજાઓ શ્રી રીતે વાદ કરવા જરૂર? ‘નાઈસ કરીને તેને બોલવાવો ને વાદ કરીને પરાપ્ત કરેણો.’ એમ લખતું સહેલ છે, પણ નોરીસને ગણુકારે કાણુ? અને

चरचापत्र.

२८३

आवे डोष ? वगी शास्त्रधारयी वाह करे पण डोष ? आ जैनमत समिक्षावाग्ये तो भाव कैन कथा रत्नडोपता भागो अने जैन तत्त्वाद्वारा जेवा भाषा अंगेज वांच्या छे. जैन मिळान्ने, तेनी रीकाओ, तत्त्वना अंगो के जैन न्यायशास्त्रे कांध पण लेयेच नथा, वांचेच नथी उ ते वांचना जेटली शक्ति पण तेनामां जपाती नथी भाव ह्यानंद मुख्यपैदीका अने ह्यानंद छपाकपट हाँपण ने रा अंगेती दाज कळाई पेताना आःभाने भवीन कीं छे, तेथा जेवा कींती अनावेची झुकना उत्तरां कांध पण छपाववानी नृउ नथी, असु छपाववामां कांध पण वाब नथी; परंतु उ-ली लानी छे कारण उ अनेकां धृत्ये वापेचा आपणा पूज्य तीर्थकरो, पूर्वायां, सतिओ अने महात्मज्ञाना संपूर्ण दृष्टिक्षेपे आपणी जबे जेवी शक्ति तेम पण नथी, तो ते आपणे लभ्यता अने चधारे प्रसिद्ध करवा ले डेखारण रीते युक्त लागतुं नथी. तेशी अभाग विचार प्रभावे तो ते आ-भावाना उत्तर कांध पण नवी छपावतां ने डैरीमां तेन ज्ञायापाङ्कुं सामित इखानो वर्षत आवे तो तेन भाए तेवार रहेव. ते शिवाय ते भद्रा किनिष्ठ झुक्ते उ ते भांडेना निरूप लभ्याउने भीवडव विशेष प्रसिद्ध आपणी दि. आ भावत पुराम विचार करीने भीम अतुभी विद्धाने पेताना विचार न्यायवशे तो ते अमे घणी झुरीयी प्रसिद्धिमां मुक्तुः. हात आटवुंज यस छे.

चरचा पत्र.

प्रश्नना उत्तरो अमारामां थती गफलतो.

मेहुरभान जैनधर्म प्रकाशना अभिपति साहेब.

नीचेनी हाईक्ट आपता पूर्वां प्रगत इरशो.

“जैन” पत्रां आवता प्रश्नातरो ने न्यायरत्न तरती लभ्यवामां आवे छे ते हु दू वापत ध्यान ध्याने वांसुङ्कुः; परंतु तेमां डेवाक उत्तरो तो तत्त्व उत्तरवानान् आपाय छे, डेवाक अन्नानपत्त्वाना आवे छे, डेवाक शास्त्र विशेष आपाय छे अने केटलाक पूर्व पुरुषोनी अवगत्यां करनार आवे छे. ते वांची भारा चित्तमां धरेण ऐह थतो हतो; परंतु हु तेवा प्रकाशनो शास्त्रज्ञ न होवाथी ते संपूर्णी कांध पण लभ्यवानी भारी द्विमत शत्रु नवी. हातमां तेओ साहेबे अेक प्रक्तना उत्तरमां उभाद्यायलु शी यशो. विजयलु महाराजनी अवगत्युना डरेली नेहाने तेमज ते अग्न भारा जेवा साधारणु झुक्तिवाणी अत्यनां पण आरी शक्ते तेसी देहाने मे अस. लभ्याणु लभ्यवा दिग्भत करी छे.

२४

श्री जैन धर्म प्रकाश

“जैन” पत्रना ४३ भा अंडमां शा. रायचंद्र कसग्यांहो १५
भे प्रथ आ प्रभाषे छे. “उपाध्यायलु श्री यशोविजयलुम्हे कहुं छे
डे-“शिद्धिर्वैत सायर वष्टेत्रे”,-ते शुं सरती थवानो आधार
चंद्रनी गतिपर छे ते खदी वात हे?” तेना उत्तर न्यायरत्न तरह
था आ प्रभाषे आपनामां आवेदो छे - ‘‘समुद्रकी भरती होनेका स-
बब घनवात तनुवात हे, शशिदर्शनसे सायरकी बढारी होना
किसी शास्त्रमें नहीं देखा गया.’’ हे विवेक वांचक्षणी। विचारे के
आवा उत्तरथी न्याय विशारद श्रीभयगोविजयलु उपाध्यायनी आशा
तना थाय छे के नहीं? अने तेथी जैन खंडुओना द्वित्र हुः आय तेम छे के
नहीं? अरणु डे उक्त महात्मा सर्व मात्य हेमाथी तेमना वयन टंक्षणी
गण्याय छे. वणा संस्कृतमां, प्रारूपतमां डे भाषामां पण अन्य शास्त्र अथेना
आधार विना एक खण्ड वयन तेओ लाहुले लजेकु नहीं गेम तद्द संभ-
द्वायथी अवश्यगत थया करे छे. ए वाक्य प्रभाषेनाज भाव गेया भद्राशय
णीजे स्थानदे खण्ड लावेला छे. श्री धर्मनाथलुना स्तवनमां गाथा ४ थी
ए प्रभाषेना भावनाली छे ते आ प्रभाषे-

“व्यसन उदय ने जणवि अलु हुरे, शशिने तेह संभव्ये;
अलु संभव्ये दुमुद अलु हुरे, शुद्ध स्वलाप धर्मव्ये. थाशुं० ४
आ गथानाज भावनाणु एक संस्कृत काव्य भारा वांचयामां आवेलुं
छे अनेने ११ वर्ष अगाड अन्यरूप एक पुस्तकमां छपावेलुं छे ते आ प्रभाषे,-
शिखरिणी.

यदिन्दो रन्वेति व्यसनमुदयं वा निधिरपा-

मुराविस्त्रायं जयति जनिकर्तुः प्रकृतिता ॥

अयं कः संवंधो यदनुहरते तस्य कुमुदं ।

विगुद्धा शुद्धानां ध्रुवमनभिसंधि प्रणयिनः ॥ १ ॥

“क्षय अने अलिवुदिनी व्याप्तमां समुद चंद्रहुं अनुकरणु
करे छे तेनुं कारणु ते। एजे छे के तेमां पुत्रपर पितु संभव्यतुं
आकृष्य योतानुं पराकृम दर्शावे छे, पणु आ डेवो संभव्ये छे
के कुमुद खण्ड क्षय अने अलिवुदिनी चंद्रहुं अनुकरणु करे छे?
भरे भर शुद्ध लेण्य छे ते शुद्धनी साथे कांठ पणु संभव्य वगर
निःस्वार्थ दृढ भ्रेम दाखे छे.”

ચરચાપત્ર.

૨૮૫

નૈતાચાર્યો અનેક સ્થાનએ દ્વારા તરિકે લૈક્ષીક શાસ્ત્રોક્ત હીક્તને પણ ભૂકે છે, તે પ્રમાણે આ સ્તવનોમાં ઉપાધ્યાયજી મહારાજે પણ ભૂકેવ છે તેવો ઉત્તર ન જ્યાપતાં ન્યાયરત્ને ઉત્તર આપેદો છે તે ઉપાધ્યાયજી મહારાજની અવગા કરતારો છે એટલું નહીં પણ અસલ છે. કારણું કે તેમણે સમુદ્રની ભરતીનું કારણ ઘનવાત તતુવાત વિષેવ છે. ઘનવાત તતુવાત તો સાતે નર્ક પૃથ્વીના દરેકના નીચેના ભાગમાં છે, કાર્ધી સમુદ્રમાં નથી. લવણું સમુદ્ર માણેના પાતાળ કણશાની અંદર ઘનવાત તતુવાત છે, અને તેના ઉછળવાથી સમુદ્ર વધે છે એમ ધારી ઉત્તર લાગ્યો હોય તો તે અગ્નાતન્ય ઉત્તર છે, કારણું કે પાતાળ કણશામાં ઘનવાત તતુવાત નથી, પણ સામાન્ય વાયુ પ્રથમના તેના નીચેના વીજાં ભાગમાં છે, મધ્યના વીજાં ભાગમાં વાયુ જગતિનું છે અને ઉપરના ભાગમાં મત્ત જળ છે. જુઓ લધુ ક્ષેત્ર સમાર પ્રકરણ ગાંધી ૨૦૨—૩ આ પ્રમાણે છતાં ઉપરોગ દીમાં નિના મિથ્યા ઉત્તર આપેદો જણાવાથી આ લેખ લખવો પડ્યો છે.

તેનું “જૈત” પત્રના સદરહુ અંકમાંજ પદ્ધત ૧૩ સું દ્વારામતીમાં પડુ કુળકોડી યાદવો કેબ સમાચાર ? તેના ઉત્તરમાં પણ ભૂત કરી છે. પ્રથમ તો કુળકોડી શાન્તના અર્થતું શાસ્ત્રોક્ત સ્પષ્ટીકરણ કર્યું નથી. અને છેપનહોડી સંસ્ક્રા સ્વીકારી બાર યોજન લાંધી તે નવ યોજન પહોળી દ્વારામતીના ૧૦૮ ચોરસગોજન થાય તેમાં તેવાં યાદવો સમાર્થજવાનુંસ્વીકાર્યું છે. દહૃપરાત એક યોજનના ચાર ગણી ગણી ૪૩૨ ગાડિનું ક્ષેત્રએ થાય એમ સમજન્યું છે. આ ગણુની કરતાં બાદયારસથામાં ભણેવ ગણિત ભૂલી ગયા જણાય છે, કારણું કે બાર યોજન લાંધી તે નવ યોજન પહોળી દ્વારામતીના ચોરસગાડી કરવા હોય તો ૧૭૨૮ થાય છે. આની ભૂત થવાતું કારણું કાંઈપણ ચોકસ સમજ શકતું નથી; પરતુ યુરભક્તિની શથિગતા કારણભૂત હોવાનું સંભવીત છે. આગાઉના પ્રસ્તોત્તરોમાં સુરસુદરો ને અમદુકમાર કોણ હુતા ? તેનો ઉત્તર પણ ઉગ્વવનારો હેવો પડ્યો છે તે માત્ર જ્યાવરણોદ્વારન્ય કલ્પી શકાય છે. આ જ્યાતમાં લાલ વધારે લખવાની આવસ્થકતા નથી; પરતુ એવી આશા રાખું છું કે હવે પણી જે ઉત્તર જ્યાપવામાં આવશે તે બહુ વિચારીનેજ જ્યાપવામાં આવશે.

જૈત સેવક ગીરધર હેમચંદ્ર પાટણ.

三

श्री वैनवर्म प्रकाश।

वर्तमान समाचार.

શ્રી બનારસમાં ત્યાય વિશારદ મહામહોયાદ્યાય
આભદ્રશાવિજયલુ કૈતશ્વેતાંબર
પાડશાળાની સ્થાપના.

ગ્રામ શુદ્ધ રૂપ જોમારે સતતાના સાડા આઈ કલાકે થી બનારસમાં ઉપર જલાવેલા નામથી પાઠશાળા સ્થાપન કરવામાં આવી છે મુનિરાજ શ્રા ધર્મવિજ્યાળા સ્તુત્ય પ્રયાસથી આ કાર્યની શરૂઆતનો ગ્રામ વૈશાખ માસથી કરવામાં આવેલી હતી પરતુ શુભ સુધૂંને તેનું સ્થાપન કરવાનું આક્રિમાં દર્દું દે આટલો વખત અતુભવ લીધા બાદ લાલમાં કરવામાં આવેલું છે આ પ્રસ્તગના મેગાન્ડાની સ્વીસર દસ્તીકર આ સાચેના હેંડ્સ્પી લેખામાં આવેલી હેણથી આડો વિરતાની લખવામાં આવ્યું નથી. તેપણું આવા પ્રવાસ માટે સુનિરાજશ્રી ધર્મવિજ્યાળે પૂરો ધન્યવાદ વઠે છે. તે સાચે આ તરફથી આવક વેળીચંહ સુરચંહ ખાસ એ પ્રસ્તગ ઉપર ત્યાં ગયેલા છે તેમને તેમજ શ્રીકલકન્તાથા આવેલા આવક વલસલું હીરળ તથા હીરાચંહ શોપકરણને પણ સાચાથી વઠે છે. આ શુભ પ્રસ્તગ ઉપર એકંદર ૩૮૭૦ ની મફદું આ પાદશાળાને મળી છે.

- ૧૨૫) શ્રી વેરણ ગામવાળા શેડ હુદ્દારી હેવરાજ તરફથી.

૧૦૦) શ્રી ભાલાપુરના સંઘ તરફથી મુનિરાજશ્રી અમરવિનિયુ
ણના ઉપદેશથી.

૧૫૦) શાં ગોવનજી સાજપાળ શ્રી સુંધરવાળા તરફથી ૩૫૦)
રેકડા આવ્યા તથા એક છેકરાના ખર્ચના રૂ ૧૦૦)
આપવાના કષુલ કર્યા.

૬૦) શાં જગથૃવનદાસ ભનસુખરામ કાનપુરવાળા તરફથી
પાંચ વર્ષ સુધી રૂ માસે (૩૧) પ્રમાણે આપવાનું કષુ
લ કરવામાં આવ્યું.

૫૧) શેડ મેધલુસાઈ મારુશી શ્રી કાનપુરવાળા તરફથી.

૫૧) વેરા ભયાલાઈ અંધાવીદાસ શ્રી માંડલવાળા તરફથી.

૩૦) શેડ હકમાલ મેધાજી શ્રી જોરપાડ લાલ સુરત.

૩૦) શેડ લખભીયંદ વીરયંદ હા. એન નાંડેકોર શ્રી નાંડેર.

૨૫) શા. નેણુશી વેરણી હા. પુરભાઈ કંછભાંડાયા.

૨૫) શા. હીરણી જેઠો હા. લીલાભાઈ શ્રી સુંધર

वर्तमान समाचार,

२८७

- २५) शा. हीरल जेठा हा. हीरभाई श्री मुंबाध
 २५) भाई कुंकु शेठ लीखा लगवाननी पुत्री. अस्थामा
 इसे सुरत.
 २५) शेठ पानाचंद्र व्रेमचंद्र गाम लवासा इसे सुरत
 २५) शेठ भनल आणेकचंद्र गाम लांडुत इसे सुरत
 १२४) परचुरण दक्षी भद्र तरीके आवी तेना.

आ प्रभाणे भद्र भगवानी आस आवश्यकता छे. सर्वत्र विद्वार क-
 रता मुनिराज्ञे आ बाबतपर ध्यान आपवानी अने मुनिराज श्री अ-
 भृविजयलुनुं अनुकरण करवानी आवश्यकता छे.

लावां त्यां २१ विद्यार्थ्यो अल्यास करे छे. तेमां वृद्धि थवानो
 संभव के. विद्यार्थ्योने तभाम प्रकारनी सगवड पूरी पाडवामां आवे छे.

आ आतामां भद्र भोडवारा छळतारे श्री वीरभगाम अनारस
 पाठशाळा कमीशीना सोडेटीच्यो तरइ अथवा श्री अनारस पाठ-
 शाळा तरइ भोडवावी.

आ पाठशाळाना स्थापनाथी अनारसमांडेना अन्यमतना विद्वान सा-
 खीच्यो पण युक्ती थवा छे अने तेच्योच्यो स्थापन प्रसंगमां उर्फी भाग
 कीधा छे; ते सतोपकारक हडीकत छे.

श्री सुरतमां मुनि रत्नसागरल जैन विद्याशाळाना इनामनो भेणावडो.

गया भादा वद १२ शनीवारे सांजना श्री सुरतमां लांना लोकप्रिय
 कृ क अथ जज्जन रा. रा. श्रीभनलाल ललुभाईना प्रभुभपण्या नीचे
 एक भेणावडो करवामां आण्यो इतो. ते प्रसंगे सहरहु पाठशाळानो सं.
 १६५७ ना अशाढ शुद्धि १३ थी संवत १६६० ना घोस शुद्धि १२ सुधी
 नो रीपैट ने आताना ऐनरी भेतेनर युनीलाल छगनच ह सरइ
 वांची संभगाच्यो इतो. प्रभुभ साहेबे घाणु असरकारक भाषणु कर्यु छतु.
 तथा विद्यार्थ्योने इनामो अने भाऊध विजेर वेळेचवामां आव्युं छतुं.

आ पाठशाळाना अठी वर्षां रीपैटनी एक नक्ल अभारी तरइ
 भोडवामां आवी छे ते वांची जेतां आवी पाठशाळाच्या दरेक भोटा शे-
 हेभां उवाडवाता नडर छे. आ पाठशाळामां युजराती पहेली चोपडीयी
 दृश्यल त्रुज्जन दोरण युधानो अल्यास शीलदुव री लीधा शिवाय कराववा-
 मां आवे छे. ते साचे दरेक कलासमां एक कलाक जैनधर्म संबंधी तथा

२८८

श्री जैनधर्म अकाशं

नीति संबंधी गुण आपवामां आवे छे. बहार गामथी अल्यास करवा आवनार विद्यार्थीनि रहेवा भाटे भक्त तथा भोजन आपवामां आवे छे अने जहर जलाय तो कपडां चोपडीओ विग्रे पाण आपवामां आवे हो.

आवी पाठशाला भाटे भेडी रकमना इंती जहर छे. जैन धारणेने धर्म परायणु राखवातु^१ उत्तमोत्तम साधन आवी पाठशालाओ छे; धरण्युके आ- श्रीक निमित्ते सांसारिक डेवनाथी लेवानी दरेक धारणेने जहर पडे छे ते साये ने धार्मिक जानहुं शींयन करवामां आवे तो ते धारक अद्वाहिन न थाय अने जैनधर्मपर आस्तावाणो रहे.

अत्यंत खेदकारक समाचार.

शेठ इक्षीरभाई प्रेमचंद्रनुं अकस्मात मृत्यु.

इगण्यु शुद्धि १ युधवारली भेपारना त्रणु क्लाँडे आ जैन वर्गीना आगेवान अने नामांकित गृहस्थतु^२ भाव एक क्लाँकना असख्य वाहानीया मुंभृद्धमां तेमना भक्तनमां भरण्यु नीपञ्चयु छे. आ अपर बहार पडां आपा मुंभृद्धमांज नहीं पाण बहार गाम दरेक शेठेनां अने दरेक भाभमां जैनदेवमनी अंदर पारावार हिंसीरी इलाणी छ. आ गृहस्थ अमारी सलामां २१ वर्षीयी सभासद थेवा छता अने १४ वर्षीयी लाईर भेम्पर छता. ऐमना भूत्युथी जैनडेमे एक अभृत्य रल गुमाव्यु^३ छ. अमारी सभाने पाण भेडी आभी आवी पटी छे. आ अपर भावनगर अने आपतां तरतज अनेतो संघ एकन थेवा छतो. अने हिंसीरी सूचनवारो आस संटेशो शेठ प्रेमचंद्रभाई उपर अनेना संघ तरक्षी तेमज अमारी सभा तरक्षी भेकवत्वामां आव्यो छतो. अनेतो आवक वर्गीनी तमाम हुङ्काना आप्यो हिंस बध राखवामां आवी हती अने गरीप्तो शीयहु वहेचवामां आव्यु^४ हतु. शेठ प्रेमचंद्रभाईने तेमनी वृद्धवस्थामां आ असख्य तेमज कारी घा लाग्यो छे अने तेमना कुटुम्बी हिंसीरीमां भाग देवा साये अंतःकरण्युथी हिंसोल जल्याणीये धीमे. शेठ इक्षीरभाईजे मुंभृद्धमां भरपेती जैनदेवन्द्रसमां चीर सेक्टरी तरिके जेवुं प्रशंसा भाव क्षम छुँ छे के नेथा तेओ आपा छहुस्थानमां पूर्ण प्रख्यात पाप्या छे. ऐमनी घोट एकाओक पूरी पडे तेस नवी; परतु धारणिम लेवाही अने आवी भणवान हेवाथी ने बने ते सहन कर्या शवाय भीने कांक पाण उपाय नथी. जेथी भावाने वश थवुं पडे. शांति शांति शांति:

भुनिराज श्री हुर्लंभविजयलक्ष्मि स्वर्गगमन.

उक्ता भुनिराज, भद्राराज श्री वृद्धिचंद्रल्लना शिष्य हुता।
 डाठे चतुर्मास हुता, त्यां उपहेश दानाहिवडे जैन समुदाय उपर
 वधेयां उपगार कर्यो छे. जैन व्यापक व्यापकाय्योने ज्ञानहान
 आपो उच्च इस्थतिए लावी भुक्या छे. तेम्हा साहेबने छातीना
 हुआवानो व्याधी हुतो. ते व्याधी जेर करनाथी ज्ञानहान
 समिक्ष थने हेहांत करनार थाई पठयो छे. झाल्युन शुद्धि टे
 शुद्धवारनी रात्रीना दश कलाके पांडित भरण्युपडे पांचत्व पाभ्याछे
 तेमना स्वर्गगमनथी श्री डाठाना संधने तेमज अन्य स्थानोना
 जैन समुदायने धध्या घेद थयो छे, ऐम्हा स्वलावे शांत होवा
 साथे परम युद्धलक्ष्मि तेमज असरकारक उपहेश करनारा हुता.
 ऐम्हाए पौतानी निश्चातुं तमाम पुस्तक पौतानी हुयातीमांज
 संवे साधु साध्वीय्योने उपयोगमां हेवानी सरते श्री लावनगर
 भुनिराज श्री वृद्धिचंद्र पुस्तकालयमां अर्पण कर्युं छे. तेथी जे
 साधु साध्वीने तेमांना पुस्तकेनो वांचवा लालूवा भाटे अप्प होय
 तेम्हे तेनो लालू भुशीथी लेवा. अम्हाने पशु बहु वर्षथी परि-
 व्य होवाथी तेमना स्वर्गगमनथी अतिशय घेद थयो छे परंतु
 दैव पासे निरूपायपछुं छे. तंत्री.

भास खण्डर.

अभारा तरङ्गथी प्रथम छपायेल तथा नवां धध्या पुस्तको
 अप्पवानी ऐक साथे शरूआत करनामां आवी छे अने तेने
 माठे भास साधावामां आवेज छे. श्री शरुंजय भद्रातमय भूण
 था साधांतर भने जुदा जुदा अपाय छे तथा श्री निर्णिति श-
 रका पुद्धर चरित्र आपु भूण था प्रथमना साठ (पांच
 वर्षा) जे विनाश पाभ्या छे ते पशु छपाववानी श. री
 ३. चरित्रावणीना जुदा जुदा चार लाग्या छपाववा भा. छे.
 तीमां धध्यी कथाय्योनो समावेश थरो. भीलु पशु धध्यी यु. छ-
 गववा भांडी छे ते रोशन करीये छीये.

જાહેર ખખર.

“ભાવનગરમાં જૈન બોડીંગ.”

સર્વે જૈન અક્ષયાસીઓને જણાવવાનું કે-મેટ્રીક કલાસર
તેમજ કોલેજમાં અક્ષયાસ કરતા યા કરવાને છંચતા વિદ્યાર્થી
ઓને માટે શાહેર ભાવનગરમાં દાદાસાહેણની વાડીમાં બોડીંગ
ઘેલવામાં આવેલ છે તેને માટે ખાસ મકાન બંધાતા સુધીન
જુદી ગ્રાફિલાય કરવામાં આવી છે. તેથી ઉપર જણાવેલા અક્ષય
સવાળા વિદ્યાર્થીઓને આવવા છંચા હોય તેણે શ્રી જૈ. બે. વ્ય.
કમીટીના વાધસ પ્રેસીડન્ટ વેરા અમરચંદ જસરાજને શોરના
પોતાની અરજીઓ મેકલાવવી. આ બોડીંગમાં દાખલ થના
હાલ તરતમાં માત્ર રહેવાની તથા ખુરશો, ટેચલ અને દીવાખતીન
સંગ્રહ કરી આપવામાં આવશે. તા. ૮-૩-૧૯૦૪

(સહી) જ. ન. ઉનવાળા.

ભાવનગર જૈન બોડીંગ વ્યવસ્થાપક કમીટીના પ્રસ્તુત
અને

ભાવનગર શામળદાસ કોલેજના પ્રીન્સીપાલ.

ખાસ ખરીદ કરો !

૧ શ્રી તત્ત્વનિર્ણય બંધ. (મુનારાજ શ્રી આત્મારામજી કૃત) ૪-૦-૦	
૨ શ્રી વી. શ. પુ. ચરિત્ર પર્વ ૮ સું ૯ સું (લાગ ૬ ડા)	
શ્રી નેમનાથજી પાંડવો તથા પાર્શ્વનાથાદિ ચરિત્ર. ૧-૧૨-૦	
૩ શ્રી પુ. ચરિત્ર પર્વ સું (લાગ ૭ મો) શ્રી	
મહિસાજ રામીનું તથા અને શ્રુતતમ પુરૂષોના ચરીચો. ૧-૧૨-૦	
૪ ઇરન્સમાં નો પ્રાસાદ (સ્થાન ૧ થી ૪ નું લાખાંતર) ૨-૦-૦	
એચો આધુનિક પદ્ધરા પ્રાસાદ (સ્થાન ૫ થી ૯ નું લાખાંતર) ૨-૦-૦	
કુલ ૨ (હાલમાંજ ખજૂર પડેલ છે)	

લવાજમની તથા પુસ્તકોની પહોંચ હવે પછી આપશું.

श्री जैनधर्मप्रकाशा.

पुस्तक योथुं.

संवत् १६४४ ना चैतर शुद्ध १५ थी संवत् १६४५ ना
इगण्डु शुद्ध १५ सुधी ३५ कं १२.

॥ शार्दूलविक्रीडितम् ॥

बालये मेरुमकंपयत् स्वचरणांगुष्ठेन मुष्ट्याहते,
द्रीग्गीर्वाणमकुञ्जयत्रिदशराद्लक्ष्मप्रशंसासहं,
गांभीर्यं च दधौ विद्वनपिभृशं यो लेखशालाक्षणे,
स श्रीवीरजिनो वरेण्यचरितःप्राज्ञप्रथियंच्छतात् ।

प्रगटकर्ता.

श्री जैनधर्मप्रसारक सभा

भावनगर.

अमदावादमाँ.

युनाइटेड प्रीन्टिंग अने ८. ए. इ. 'लिमिटेड' ना प्रेसमां
रण्डुओडलाल अंगारामे छापी प्रसिद्ध कर्यु.

श.क १६१० सन १८८८-८९

मूल्य वर्ष १ नी ३१-०-० अगाउथी. पोस्टेज ३०-३-० लूक्स.
छुट्टे कं ३५ कंना ३०-२-३ पोस्टेज साथे.

वसंततिलका।

जानंतिनैववहवोपिपरप्रयासं
 ज्ञात्वापिहंतकुटिलाविमातिंभजंते ।
 तेकेचिदेवशाश्विकांतमणिस्वभावा
 येषांमनःपरगुणैर्द्रवतामुपैति ॥

अथ—ब्रह्म भनुमयो तो पारदा भयासने जाणताज नयी अने कुटलाएँ दुरज्ञनो जाण्य
अतां पाणि विपरीतपञ्चाते धारण करेछे. परंतु अद्वितीय मणि सदृश स्वलाभवणाते कुटिल
सज्जनो हाथचे के केमना भन पारदा युष्मान्न इत्ता अत्ये—कुर्वितपणा अत्ये—पामे छे.

वार्षिक अनुक्रमणिका-

१४५

۲۸

૧	નવું વર્ષ (લખનાર મુનિરાજ શીથાંતિવિજયજી)	૧
૨	વર્ષગાંડ	૨
૩	ધ્યાનવાદ (લખનાર મુનિરાજ શીથાંતિવિજયજી)	૫-૧૭-૮૯-૮૭			
૪	સુરસુદર્શી (એક રસીલાવાર્તા) ...	૧૦-૨૩-૪૬-૫૬-૧૫૧-૧૭૦			
૫	હરિબળ અને વસ્તાચી (પંચાંકી નાટક)	૧૪-૨૮-૩૩-૫૩-૮૫			
૬	જીવ કર્મનો સંવાદ ...	૩૧-૪૨-૮૮-૧૩૬-૧૭૬			
૭	વસ્તુયાળ ચરિત્ર... ...	૩૭-૮૧-૧૨૨-૧૪૦-૧૮૬			
૮	વખનામૃત (લખનારમુનિરાજશીથાંતિવિજયજી)	૪૮-૬૫-૧૪૫-૧૭૭			
૯	નૈન સંશુદ્ધાયને અગત્યની સુચના	૬૦
૧૦	આર્થિક દર્પણ અંથેને લગતા સમાચાર	૬૪
૧૧	ભિયાદુઃકૃત ડેવી રીતે દ્વો	૭૦
૧૨	દૂષધર્મનું પૂર્વિય (પદમાં)	૭૪
૧૩	નિષ્ઠ નિયમ દ્રઢપાળક સુર્ખ્યશાનૃપકુથા	૭૭-૧૦૭-૧૧૮		
૧૪	એક સ્વભાવનો હેવાલ (ચરચાપત્ર)	૧૦૬-૧૧૩
૧૫	ચરિત્ર અંથોથી થતા લાભ અને તેની આવશ્યકતા	૧૨૦
૧૬	શિયણભાગની (મનહરંધ)	૧૨૬
૧૭	ચરચાપત્ર (પીપળીઆગચ્છના શીપૂજ સંબંધી)	૧૩૧
૧૮	સાનના બ્યોલ પ્રશ્નોત્તર (લખનાર મુનિરાજશીથાંતિવિજયજી)	૧૫૦			
૧૯	એક મહાન પુરુષનું સ્વર્ગગમન	૧૫૪
૨૦	મહુવામાં બાળકોની પરિક્ષા ખેવામાટે થએલ ભેળાવડો	૧૬૦
૨૧	ચેન્નગોદશીની કથા	૧૬૧
૨૨	સંસારમાં શો સાર ? (શારુંલવિક્રિડિત)	૧૬૬
૨૩	દ્વાધિદ્વા સ્વલ્પ	૧૭૪
૨૪	વર્તમાન ચરચા	૧૭૫
૨૫	એ સાર સંસારમાં (શારુંલવિક્રિડિત)	૧૮૪
૨૬	આચાર્યના છનીશ ગુણોતું વર્ણન	૧૮૨
૨૭	પ્રભુ પ્રાર્થના પદમાં	૧૮૨

— ८० —

। वसंततिलका ॥

एताञ्चसद्रसभरान् विविधान्विविधान् ,
 सद्धर्मवोधरसदान् सुखदानुशुतीनाम् ;
 हर्षप्रदानसुविदुषां समधर्मिणांच;
 पोष्टास्यवर्षकमिदं परिपूर्णमासित्. ॥१॥
